

REDACTOR RESPONSABIL:
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se nainte
în Oradea-Mare.

Ese în fiecare Duminică.

PREȚUL:
Pe $\frac{1}{4}$ de an . . . 1 fl. 50 cr.
Pe $\frac{1}{2}$ an . . . 3 fl. — cr.
Pe un an . . . 6 fl. — cr.
Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

Mitiță de la Iași.

Mitiță de la Iași
Are la îndemână
Orî când pre a sa mână
O mițe de clicăși.
Și jur pe Milleneu
Că el cu veselie
Mî-ar da o mperăție
Să-mî las programul meu.
La Allah — foi de mac: } bis.
Sturdza-Bánffy 's tot un drac!

Mitiță de la Iași
Are și slugi plecate,
Ce duc a lui mandate
La Buda în oraș.
Dar jur pe Milleneu
Că el sub orî-ce nume,
Și 'n schimb pe-o 'ntreagă lume
N'ar da slujbașul său.
La Allah — foi de mac: } bis.
Sturdza-Bánffy 's tot un drac!

Din Pesta 'n București
Nu mai sunt poste 'n lume,
Decât Muntean, mai bune.
Să-ți meargă cât clipești,

Î-a dat chiar Bánffy dar,
Coróne vre-o mițe
Și 'l-a ales să fie
Odorul millenar.

La Allah — foi de mac: } bis.
Sturdza-Bánffy 's tot un drac!

Ego.

Anecdote contimporane.

I.

Între deputații parlamentului României libere se află și d-nul Stefan D. Filipescu, podgorean din Drăgășani, ca reprezentantul districtului Vâlcea.

În calitatea sa de producător en gross de nectar limpede ca ochii de fată mare, d-nul S. D. Filipescu s'a gândit, că ar fi bine să-și însemneze trecerea prin parlament printr'unul din acele acte mărețe, cari au dus la nemurire.

Și iată cum a precedat deputatul de Vâlcea întru realizarea acestui uriaș plan:

Știind din auđite, că în comuna Glăvile din vialetul pe care îl represintă d-sa în Cameră, trăiește de ađi până mâne un biet soldat din oștire, care și-a fost perdut vederea ochiilor în timpul gloriosului resbel de la Plevna, și care de și isbit de acésta crudă infirmitate, are totuși patru copii, dintre cari doi gemeni, a

invitat pe bietul orb pe cea d'ântăia Duminecă se vie la mneasa la Drăgășani cu nevasta și copiii.

Soldatul deprins se asculte de porunca mai marelu, și-a înjugat nevoile la căruță și a pornit spre curtea boerească cu sufletul plin de teamă și de neliniște.

Când caravana din Glăvile intra pe bariera Drăgășanilor, urmaii de curioși, cari în general fac cortegiul minunațiilor, deputatul Filipescu era la biserică, unde un comisar comunal îndepline formalitățile pentru a intra în acel fel de viață, care dă dreptul pacientului să mănânce o lună de zile miere pentru ca 20 de ani să sufere de stomac.

Încunoștiințat de sosirea soldatului cu copii gemeni, d-nul deputat a părăsit nunta și s'a dus acasă pentru a-și primi oșpeții. Aci, într' podgoreanul deputat și obiectul curiozității a Drăgășanenilor se angajează un dialog, care nu s'ar puté reproduce fără risic pentru candórea cetitorului pudic:

- De unde ești, voinice?
- Din Glăvile, boierule.
- Ai fost soldat?
- Fost, da.
- Ai făcut campania?
- Făcut, veți bine, la Plevna, Grivița și Vidin.
- În rășboi ai orbit?
- Păi, în rășboi, ardă-l focul!
- De mult ești însurat?
- Păi, deh! or hi vre-o pasprece ani.
- Copii sunt ai tăi?
- Ba, se me erți, sunt ai nevestei.
- Știu, mēi, ai nevestei, dar făcuți cu tine?
- Păi, deh! boierule, așa socotesc. *La noț, prăpăditiți de țerană, nu e ca la mneavóstră, la oraș.*

— Și ești orb cu deseversire?

— Ca nóptea, se trăiești domnule.

— Atunci? . . .

— Și acum sum orb, nu numai atunci.

— Bine, bine, înțeleg; dar decă ești orb, cum faci gospodăria?

— Păi, să veți mneata, boierule: treaba, pentru care e nevoe de ochi o face nevasta; ăle-lalte le fac eū.

— Să-ți spun drept, tot nu mă domirese eū: un om, căruia îi lipsește cel mai important dintr' simțuri, mijlocul de a se orienta în viața de tóte zilele, busola și cărma tuturor mișcărilor, să îndeplinească pe pământ tóte funcțiunile regelui naturei

— Ași, boierule, greșești! Nu-mi lipsesc alea, care le spuī mneata; mie i-mi lipsesc numai ochii, în colo sum ca tótă lumea; știu chiar și o fărîmă de slovă, că, se chiamă, am învățat la casarmă.

Mișcat de descoperirea estraordinară ce făcuse, d-nul Filipescu a redactat numai de cât un proiect de lege din inițiativă parlamentară, prin care cere sporirea pensiunei de *12 Lei pe lună* ce se servește bietului soldat din Glăvile încă de la 1878. — Într' *motivele*,

cari sprijinesc cererea deputatului de Vâlcea cel mai de capetenie este, că soldatul infirm are de două ori dreptul la recunoștința patriei, o dată, fiindcă a luptat pentru independență, a doua pentru că, *de și orb, nu încetează de a cultiva cu sirguință grădina*, de unde resar falnicii brați, cari nu odată au inghenunchiat pe trușaii Osmanlii.

(Ali)

II.

În *Porcești*, popa e cam surd. Odată spovedește pe un biet om tocmai în tinda bisericeii și ușa din întâmplare — e deschisă.

- Am furat, părinte.
- Ha? Strigă mai tare!
- Am furat
- Ce ai făcut, mē?
- Am furat — sbieră omul din tóte puterile.
- Ce ai lucrat?
- Am furat, sfentu tēu părinte, am furat, am furat, am furat o vacă.
- Ce?

— O vacă — sbiera bietul om cât îl lua gura. Păgubașul aude din ușă, merge în grab după gendarmii și pe când bietul om ese din biserică liniștit în conștiință și împăcat cu Dumneșeu, gendarmii îl înhață și duc la închisóre.

Așa să te mai spovedești la popă surd! ? . . .

III.

Sē întâmplase de s'a sfințit un popă păpistășesc — cum șicem noi pravoslavnicii. — Tinerul popă, precum e usul în legea lor, a spovedit în ziua aceea mai multe persoane, a celebrat sfēnta liturgie, iar la prânș a fost invitat de cătră baronul din sat.

Firește erau ómeni mulți adunați la casa baronului, notarul, preotul cel șismatic și cel neșismatic, cantorul Gurălargă și domnul *doctor* veterinar, precum și o plóie de finanți, *flórea inteligenți*.

— Ți grătulăm, d-nule părinte! Ce șicī la noul oficiu? — îl întrebaū toți.

— Vē mulțumesc, tóte sunt bune . . . a spovedi, ce-i drept, e cam greū. Închipuiți-vē, mē rog, ađi dimineață, *prima* pe care o am spovedit, era o damă tineră și-mi mărturisește, că a comis *adulteriū* . . .

Într' aceea întră dómna cășii, o femee tineră și ócheșă:

— Ți grătulez, d-nule părinte — șise ea — mē simțesc fórte fericită că eū am fost chīar *prima* pe care m'ai spovedit în viața d-tale . . .

Óșpeții holbaū la ochi. Soțul (d-nul baron) șari ca mușcat de șerpe de pe scaun . . .

Vai de prânșul popii! . . .

IV.

Ađi tómnă s'a întâmplat. În un 'sat nu departe de Sibiiu popește un popă, numele nu impórtă. Acest

popă fu chemat la un mort să-l îngrope. Aci popa nost
ținu următorea cuvântare: „Toți ómenii sunt pecătoși
și așa și în Domnul adormitul încă a fost scula dracu-
lui. Toți ómenii greșesc și de aceea trebuie să ȳertăm
greșiților nostri. Mă, George alui hăla, Vasilie, aici ești?

— Aici, mă rog la domnu părinte.

— ȳi aduci aminte, mă Chizule, de vișelul ăla,
care ți-a perit acu anu, no veți? pe acela în Domnul
adormitul ți 'l-a furat, Dumnețeu să-l ȳerte.

— Vai, hire-ar al dracului să hie!

— Hoho, mă boule, eū ți-am spus'o ca se-l ȳerți
dracului și să-ȳi daci barem la marginea gropii un
Dumnețeu să-l ȳerte...

— De 'l-ar fi bătut cel de sus ca să-l ȳerte mai
nainte de a-mi fura vișelul.

Și aceste cuvinte scoțend pe popa „ȳertător“ din
țipini, era cât p'aci să-ȳi trântescă cădelnița în cap, de
cumva nu o ștergă la sănetósa, făcendu-l astfel ca de
silă să-l ȳerte bucuros.

Totuși a dat ceva.

— Aȳ auđit, dragă, că a murit milionarul Sgărciade?

— Cum așa?

— Da, aseară și-a dat sufletul.

— Bravo! în fine a dat și el ceva.

La spital.

Medicul șef se apropie de pat și pipăe pulsul bol-
navului:

— O, că n'are ferbințea, e mai bine ca erī!

— Adevărat, d-nule doctor, — răspunde infir-
mierul — dar nu e tot acela; bolnavul de erī a
murit și acesta ȳ-a luat locul.

— Atunci e alt-ceva... Ei bine, atunci să ȳ se
continue tot cu aceea medicină.

LA TRIBUNAL.

Președintele: E lucru adevărit, că după ce aȳ jă-
fuit victima, aȳ fugit!

Acusatul: Cred, d-nule președinte, că și d-vóstră
a-ȳ fi făcut tot așa.

Tabloū din vieață.

Templu-ȳ plin de lume multă

Căci să face-o cununie

— Lumea-ȳ gata ca să vađă

Orȳ și când o nebunie. —

Dómne, tiněra-ȳ mireasa

Șes'predece ani de are,

Și-ȳ frumoșă, de aȳ crede

Că 'ntrė fete seaměn n'are.

Mirele-ȳ bėtrán și gârbov

Are șeptedeci de ani,

Barbă albă ca zăpada,

Dar punga plină de bani.

Ea o flóre, el un scaiū,

Dómne, ce mai potrivire,

Și totuși căsătoria

E făcută din iubire.

*

Vine seara cea de nuntă,

Soțul fericit rinjește;

ȳar nevasta, fericită

Cătră-un tiner blând zimbește.

Lăutariȳ cāntă vesel,

Óspeșii māncă și beaū,

Toți rosteaū cuvinte calde

Și pre soț il fericeaū.

Mieđul nopții tainic bate...

De atāta sgomot, Dómne,

Betránul soț nu mai póte,

Pre scaun șeđend — adórme.

Și visează că soția

ȳl desmeardă cu iubire,

El tresare și zimbește

De atāta fericire.

Dar afară în grădină

Nevestica lui frumoșă

Să desmeardă cu un tiner

ȳn seruturȳ amoróse.

Și credința și iubire

Vecinică ȳși jóră ei,

Soțul dórme — și tradarea

E permisă la femeȳ.

Dan.

Temeinic.

Principalul: Pe d-ta, monsieur, nu te pot denumi definitiv de contabil, deoarece precum ved din conduita d-tale, nu ai făcut decât numai 4 clase primare!?

Contabilul: Da, d-nule șef, dar le-am făcut temeinic: în fiecare clasă am stat câte trei ani!

La fotograf.

Fotograf: Deschide-ți ochiul drept, Domnule!

Domnul: (Care sta să se poseze) Nu e de lipsă, căci cu acela și așa nu ved nimica.

Sibilade.

I.

Secrețar-tarul dr Eliade Cristescu tocmai sosise de la o preumblare făcută cu dr Eliade Dăianoviciu.

Mirónea, carele așteptase mult după secretar, cu care are ceva de lucru, vedându-l venind îl întreabă, că unde a fost?

— La „Tribuna“, unde erau o grămadă de domni, cari vorbeau de Exelența ta.

— Și ce diceai de mine?

— Că ești un om cu două fețe.

— Deu!... Și ce le-ai răspuns!

— Le-am spus, Exelență, că nu e adevărat, deoarece eu vă sunt secretar și totuși nu mi-ai arătat nici odată fața cealaltă!...

II.

Zaharistul Voileană este o limbă otrăvită ca de viperă.

Mai zilele trecute întâlnește pe șef-redactorul „Tribunei“, carele îi impută acest viciu, iar el, Matei, codicele archiciobanului Mirónea îi răspunde:

— Da, așa e, vorbesc mult de rău pe colegii mei jurnaliști, dar totă lumea știe, că eu, ca preot, nu le voesc răul.

Eu-geniū Brotea.

Brotea sum, rășinăreanul,
Singurul și numai unul
Politician fără căpătăiū
După Bismarck cel d'ântăiū.

Pacificator de frunte,
M'am făcut și luntre-punte;
Am muncit neincetat,
Pe Magiară i-am împăcat.

Am «Sobolă» puțină la număr,
Dar luptăm umăr la umăr;
Politică rășinărească:
Oricare — busunărească.

În „Căpitan“ de era nouă:
Una ție, mie două,
Pentru puși mei mărunți
Am scos sacul cu grăunți.

Geniū sum, talent, nu glumă,
Eu prevăd lucruri o sumă,
Și 'n politică rămăi:
Căpitan de clasa 'ntăiū,

Bag intrigă, de te uimește
Tot ce 'n capul meu clocește
Și-când sum mai infundat
Daū cu — Noța ne'ncetat.

Brote sum, rășinăreanul,
Singurul și numai unul
Politician fără căpătăiū
După Bismarck cel d'ântăiū.

Pentru conformitate:

Rășinărescu.

E. Brotgen.

Nu crede până ce nu vede.

Itig: Eri am muncat știucă umplută și compot
la un bancher mare cu „esszeiguri“ de argint.

Șloim: Nu te cred; arată-le!

Compliment.

- Cum îți mai merge?
- Prost de tot. Sufer de mult timp de insomnie.
- Ar trebui să bei multă bere. Eu, decât beu seara câte 4—5 pahare, dorm apoi ca un animal.
- Asta n'are nici o legătură cu berea.

D-nul profesor dr Spaima.

—Nimic mai înțelept, afară de elefant și cal, ca profesorul de filosofie.

—Vedeți minunile de care e capabil geniul omenesc. Un simplu măr cade în capul lui Newton, și el descoperă teoria atracțiunii universale. Dar ce minuni ar fi descoperit el ôre, decât î-ar fi căzut în cap pomul întreg? . . .

Tu ești mări țigane ?

(Anecdota populară.)

Într'o țigărie cam pe 'nserate,
Un țigan de pe la sate
A plecat printre vecini
Se fure niște găini.
Și virindu-se într'o curte
Unde erau găini multe,
Un Român dă preste el
Și-l întreabă 'nctinel:
— „Tu ești aici, mări țigane?“
— „Ba, nu-s eu bade Ioane,
E frate-meu cel mai mare,
Că eu dără-s la culcare!“

Floridor.

Vuța și Măriuța.

(Dialog diagonal.)

Vuța: Fost-aî la teatrul elitei din Orăștia, care a succes atât de minunat, încât unii țic, că nici când publicul orăștian n'a fost îmbăt cu apă rece ca de astă-dată?

Măriuța: Fost drăguță și o! minune; ceva mai potrivit de când e lumea!! Elita, care s'a svêcolit de la Crăciun aprôpe până în Rusale cu pledarea piesei, ceva mai nostim și prin urmare mai jenuin nu puté să clocească, pentru că piesa stă în strictă legătură cu unii factori ai elitei diletante.

Vuța: Bine, soro! Dar eu aș vré să știu, că la acésta producțiune care și ce factor a conlucrat mai cu forfoiu? Cui are anume publicul ascultător, înzestrat cu atâta paciență, a atribui virva succesului? Pen-

trucă bine este să se știe, că emularea aici, în mijlocul pământului, unde sora noastră de cruce, séu mai bine țis sorata noastră „Raveca“ își jôcă halaripul, este de o mare importanță și pentru părțile atenuante ale trupului, cunoșterea activității celorlalte membre din preajma mijlocului.

Măriuța: Nomina sunt odi-ôsă! Ca și totdeauna și preste tot, locul de capetenie 'l-a avut cucóna B., știi soro, aceea, care înainte cu câțiva ani — după calapodul piesei — îmbătase lumea cu apă rece la băile din Tușnad, trăgând pe sfôră pe unele «Eve» ale Broscopolei cu concursul *vataților* Castor și Polux, toți de aici din centrul pământului, devenind după plămădirea Ravechiî la acésta cinste topografică centralo-românească-naționalo-millenară-conventicilită, unde cât pe aci era să se descoperă și „nexusul causal“ cu ajutorul Russo-Duico-Boganiciu și Gligor Sima.

Vuța: Î-ți mulțumesc, sorico dragă pentru aceste descoperiri atât de Kohn-fidanțate și te autorizez de pre acum, că la proximalul prilej, când voiu avé și eu plăcuta ocazie a lua parte la astfel de circumstanții împreunate cu „chic“, 'ți voiu referului și eu despre toți și tôte câte le va cuprinde ochii minții mele.

Ca de *adio*, scumpă dragă, te mai molipseșc cu o întrebare inocentă, ca și vârsta mea de 30 de ani a feții mele. Dansul cum a succes? în acésta direcție făcându-s'a progres în spre bine? Nu s'a mai dansat ca în rëndul trecut, știi

Măriuța: Nu pôte fi omul — pardon — femeia în tôte perfectă, încât ici coala să nu facă câte-o schintitură, chiar și la dans. Cu un cuvânt, dansul n'a decurs cu atâta „însuflețire“, fiindcă indispoziția a reținut de la dans pe cea mai *infocată* cucónă, care după teatru nici că avé timp a mulțumi mulțor esp-rimătorii de aderință, cari o impresorau din tôte părțile din abundența tuturor abundenților. Dar serbus, dragă, că grăbesc la plivit.

Vuța: Serbus, eu încă merg să pun balmoșul pe foc.

La o petrecere de casă.

D-șoro Lila: Pré puțin te ocupi cu mine, d-nule Ciocârlane, acum sum convinsă, *ved clar*, că nu mă mai iubesti.

Cavaler de Ciocârlan: Decă *veți clar*, atunci nici d-ta nu mă mai iubesti, pentru că știi: *amorul e orb*.

La birt.

Óspele: Curios, la d-ta vinurile albe și vinurile negre aũ același preț; eũ am cređut în totdeauna cã vinurile negre sunt mãi scumpe...

Birtașul: (luãndu-l gura pe dinnainte.) De ce? pentru puțina vopsea ce conține?...

Din istoria naturalã.

Mama: Spune-mi, Mițicã, ce ai învãțat ađi în școlã?

Mițica: Desple clasa gãinilor.

Mama: Spune-mi darã o sburãtoare, care aparține clasei gãinilor.

Mițica: Cocosul.

La judecãtoria cercualã.

Acusatul: Dецã d-nul Ciurariũ pretinde cã i-am furat haina, rog sã fie întreat decã vedẽnd'o, ar recunõște-o?

Ciurariũ: Negreșit, aș recunõște-o.

Acusatul: [triumfãtor] Vedeți dar, d-nule judecãtor, cã acusa d-nului Ciurariũ nu põte fi basatã, deõrece haina de care vorbește, o am pe mine!...

De ale Sinedriului din Sibiiũ.

I.

Ólãspartã iese de la Sinedriũ și se întâlnește cu dr Zaftu, carele tocmai sosise de la Brașeũ, unde a fost pentru ca sã-si acapareze voturi.

— Noa, dar ce-i, neicã Olariũ, ai fost la sinod, nu-i așa?

— Da, și sum incãntat de cea ce a vorbit prea buna nõstrã Exelențã.

— Dar ce a vorbit?

— Pe onõre, nu știu nici eũ! Mẽ dor ochiũ al dracului și n'am putut ceti „Telegarul” carele m'a pãrãsit, știũ, ca Russu „Tribuna”.

II.

Mirozãnia de Mirõnea cãtrã cotõra de Nicoara:

— D-ta n'ai cetit tõte punctele din interpelarea pe care ai dat'o notarului sinodal. La cetire ai spus douẽ puncte, la manuscript aũ fost insã trei puncte. Știũ încã de pe timpul când eram numai diacon, cã omului mic îi stã rẽu sã mințescã!

Nicoarã gata sã mõrã:

— Dar încã când voiũ fi mare, ca d-ta?!...

Din gospodãrie.

Bãrbatul: (bẽnd cafea) Dar ce dracu are astãđi cafeaua asta?

Nevasta: Eu n'am fãcut'o ađi.

Sõcra: Nici eũ.

Servitõrea: Ađi am fãcut-o eũ. Ce e cu ea?

Bãrbatul: Așa de bunã, ca ađi, n'a fost încã nici odatã.

TELEGRAME.

Sibiiu, 22 aprile n. În urma articolilor publicați în „Tribuna”, d-nul Hango va glõsui și el într'un numër viitor al „Telegarului”. Norocul însã m'a dus și am pus mãna pe articol și l-am cetit tot din frunte pãnã 'n cõdã. Iatã-l:

„Atãt pentru acum.”

Grosswardein, 22 aprile n. «Vulturul» pentru a-și asigura esistența sa, vrẽ sã facã o sectã nõuã, așa numitã «sectã vultureascã», cã apoi preoții și învẽțãtorii acesteĩ secte se fie obligați a prenumera fõia ei oficiõsã «Vulturul». Dецã ortodoxia din archidiecesã e pentru „Telegraful roman” și nu „T. R.” pentru ortodoxie, apoi de ce sã nu se facã o sectã nõuã pentru «Vulturul»? ?? ?

Sibiu, 21 aprilie n. Un candidat de protopopie a fost astăzi la părintele asesor Boiu și i-a dat următoarele: „Domnule asesor, depun doi porci și inima mea la picioarele Sfinției tale, te rog, să le primești!”

Sibiu, Dumineca necredinciosului. Cea mai frumoasă floricea din logosul, cu care mitro-trăsnitul Mironea a deschis adunătura sinodală e următoarea: „Iubiți frați! Statul a luat matriculele în mână sa pentru ca el să țină în evidență: cum se vor face nașterile și cum nu se vor face.”

Brad, 20 aprilie n. Clica conventi-căliților de aici va deschide în curând o mare fabrică de atestate de moralitate, prin ce vor se face concurență celor dela Sas-Sebeș, cari, după cum se svonește, vor falimenta în curând.

Maî nouă.

Gin Cimișoara gin Banat ne vine scirea, că tribunalul unguresc ge aclo a osângit pe Dr Candrea la doi ani încisoare în... România.

PARTEA SERIOȘA.

„DUPĂ SZABÓ — PAVEL.”

Acésta horibilă titlă o cetim în „Albumul millenar” a unei foi naționale. Ne cuprinde o spaimă de „tactica” cu ce începe a lucra acest organ pentru stringuirea rëndurilor bieților români, împrăștiate prin anarchismul „vechilor tribuniști”.

Acest organ vine în n-rul său de la 10/22 aprilie și după „informațiunile” foilor ungurești, lovește într’ unul dintre cei mai buni și cei mai iubiți prelați ai noștri, în episcopul Pavel. Ne mirăm de acésta órbă cutezență cu atât mai mult, că tocmai acest organ era și este acela care a ținut și ține, că toate câte se scriu în foile ungurești de la început până n sfârșit sunt calomni și minciuni, iar acum, când tot acele foi vin a face „din un țințar armăsar”, vorba românului, organul partidului național i-și iese din ținți și lovește în omul acela, care a făcut până acuma atâta bine națiunei sale și despre care, cu tot dreptul putem dice, că autorul articolului din cestiune dóră nici că e vrednic să-i deslege încălțămintele picioarelor lui. Da! Noi o susținem asta sus și tare, noi, cari stând aici, într’un loc cu Escelența sa, suntem dóră cei mai competenți a judeca naționalismul episcopului Pavel.

Asta, fraților colegi, decă credeți că e o tactică, bine, dar e o tactică de a treia mână și ne pune în uimire, cum venerabilul președinte al partidului național, d-nul dr Rațiu permite, că în fôia de sub conducerea d-sale să se facă abus de toleranța literelor.

Se vedem, intru cât sunt drepte și »acreditate» cele scrise în fâimosul articlu »După Szabó — Pavel». Iată ce scrie organul partidului:

»După slugarnicul Szabó urmează proverbialul de »bun» Pavel, de a cărui »bunătate» Dumneșeu se ne apere în viitor. Tocmai acésta e ce-i strică și i-a stricat în totdeuna.»

O astfel de încorlibătură literară însămnă totala decadință morală al zăpăciturii autor, pe carele ne

luăm voie a-l întreba, cine a depus 20.000 fl. pentru fondul de pensiune al profesorilor din Beiuș? Cine a depus alte 20.000 fl, cu scopul, că din interesele acestui capital să se crească un tiner român în »Institutul Francisc Iosif» din Pesta, în care, până la depunerea acestui fond, n’ a căleat picior de Român? Apoi cine a dărui încă alte decă de mi pentru câte-multe scopuri naționale? Cine împrăștie dilnic la parale, tôte din punga sa proprie, pentru alte multe scopuri filantropice? Dóră d-nul autor și nu episcopul Pavel? — Astfel, a trage la îndoială bunătatea acestui prelat, e mai mult ca o cutezanță, e o impertinență; iar nisuița de a despopulariza pe un atare om e o infamie la gradul superlativ.

Maî departe dice:

»De bun ce e, îl portă toți cum vreau.

’L-a purtat Luran, ’l-a purtat guvernul maghiar și acum îl pórta Szabó.»

»Esemplul rușinos al lui Szabó ’l-a urmat și »bunul» Pavel. A dat și el un patriotic circular millenar. Textul original nu-l avem, dar foile ungurești au publicat un resumat din el, din care apare, că nu se deosebește mult de al lui — Szabó. (Iată cei ce le țin de mincinni tôte cele publicate în foile ungurești! — Culegătorul.)

Se ne permitem a arêta asupra celor mai marcante puncte din circularul episcopului Pavel, prin care ar fi comis »tradare de neam». Dice circularul într’un loc, că conform ordinațiunei ministeriale cu ocașunea deschiderii serbărei millenare se se celebreze în tôte bisericile serviciu divin; iar la un alt loc, tot în urma ordinațiunei ministeriale, să se planteze stejari. Episcopul Pavel însă adaogă în circularul său, ca în loc de stejari să se planteze pomi, cari vor aduce barem ceva folos cu timpul.

Altmintrea tot circularul e într’un ton, din care se vede că e scris »de silă bucuros» adecă forțat de ordinațiunea ministrului.

Aceste sunt dară motivele, cari au făcut pe x. de la organul partidului să lovească într’un suflet bun ca episcopul Pavel, nisuinduse al despopulariza, patentându-l de renegat?

Aceste sunt motivele, cari au îndemnat pe x. de la organul partidului a pune pe episcopul Pavel într’un rënd cu Szabó János?

O, ce decadință! Ce simptome de »paralysis progressiva!»

Maî interesant e în tótă treaba, că până când organul partidului strigă în gură mare contra episcopului Pavel, fițuicile ungurești din loc, în deosebă 48-tista »Hétfői Értésítő» tot în așa ton scriu, acúsându-l că circularul nu e destul de patriotic și injurându-l pentru ținuta sa »nepatriotică», așa, că ne putem aștepta la o nouă spargere de ferești.

În fine se încheiăm și noi cu vorbele autorului din cestiune:

Cetind și numai aceste, ne cuprinde rușinea și revolta sufletească. Au nu e un blăstêm pe capul nostru de am ajuns, că foile noastre naționale se fie în continuu uneltele unor jurnaliști — revolveri, ca și mai nainte cu vr’o câteva luni la »vechii tribuniști» — intru arangearea și pregătirea anarchismului național? Vom reveni, dar în partea umoristică!

Justin Ardelean.

Notăm, că tôte aceste sună la adresa scriitorului articlu-ului »După Szabó — Pavel» din n-rul de la 10/22 al »Tribunei», care, prin astfel de snôve nu face altceva, decă detrage din valôrea organului partidului național, ce începuse de când cu schimbarea în redacțiune a fi cel mai bine redigiat între foile române de personalului dincóce și cu care, stăm bucuros față n față ori și când, decă are poftă.

Ghicitura de șac, publicată în nr-ii 13—14. a mai fost deslegată corect, dar cu întârziere de următoarele dame și domni: Irina Botto (Peterd), Ortensia și Oct. Mihail Batiz), Eugenia Bașean (Bucium-Izbita), Rafila Cuteană (Orda de jos), Elena Ardelean m. Popoviciu (Oșand), Otilia Caba (Cheud), — Teodor Dulău (Oșand), S. Andron (Saravale), Arcadie Crésnic (Buteni), Nicolaș Cotlărciuc (Cernăuți), A. Sandru (Chinez), Demetriu Munteșiu (Reciu) și Remus Cristea.

De vîndare.

Administrațiunea fîiei „Vulturul” aduce la cunoștința on. public, că are de vîndare „Vulturul” din anii 1892, 1893, 1894, 1895 complet, legat separat fiecare an. Prețul unui an costă numai 3 fl. plus spesele postale.

POSTA REDACȚIUNEI.

V. P. G. (R. M.) Poesióra «Motto» nefiind bună, nu se poate publica. Fîia va merge regulat.

D. M. (S.) Vă mulțumim de interesul ce-l manifestați față de fîia noastră. Cele trimise însă nu lovesc măsura cuvenită, deci nu sînt pot publica. Fă alte încercări, dîră ți vor succeda mai bine. De «ghicituri» nu avem lipsă, atătea avem, de nici urechile nu ni se vîd din ele. — Salutare!

Ghiocel. Sunt cam slabe, dar vom alege din ele.

Tabla regăseca dîn Oradea-Mare.

În decursul septămănei trecute s'au rezolvat următoarele cauze:

Senatul civil.

Referent: dr. Imrik Péter.

- 716 Csiszky Dénes. — Reinhardt Fülöp (apr. sent. f. prim.)
717 Boros-Jenői tkptr. — Piskó Ilie és tsai (cass.)
694 Ádám Gusztáv — Grosz Ignác (ordin)
698 Lajos Mihály — Baumann Károly és t. (schimb.)
727 Kohn Ignác — Kunyhósy János (resp.)
730 Bonczé Tógyer — Ószaka János és tsai, (a. s. f. p.)
744 Klein József — Szabó János (a. s. f. p.)
752 Békés szentandrás tkptr. — Czeike Máté (parte resp.)
748 Mogyorósy Sándor — Uferbach Rezső (schimb.)
776 Orosházai általános tkptr. czég ügye (a. s. f. p.)
814 Jakabfy Zoltán — Bozó András (a. s. f. p.)
753 Kuncz József és t. — Berger Zsigmond (schimb.)
768 Marek Samu és tsai — Steinitzer és tsai. (ordin.)
793 Novák János — Benedek Mátyás és t. (schimb.)

Referent: *Czvek Kálmán.*

- 673 A Dezseffy és Jósika családok tulajd, tkkv. ügye (schimb.)
729 Nváradfi g. kath. káptalan — Kutassy István. (a. s. f. p.)
738 Nész Tudor Kaló hagyatéki ügy (a. s. f. p.)
757 dr. Kiss Döme — Valcselán Ileana (schimb.)
766 Biharmegye árvaszéke J. Szabó Gábor és tsai. (ordin.)

Referent: *Medvigy Mihály.*

- 754 Weiszfeld Dezső. — Rosenbaum V. Vilmos (resp.)
755 Diósi Ign. és fia Lajos — Nyegrucz György (a. s. f. p.)
637 Székely István és Varga Mária hagyatéki ügye (ordin.)
682 Turbucz Zsiga — Czakkó Gizella (nimicită.)
728 Schwarcz Mandel — Rosenbaum V. Vilmos (a. s. f. p.)
749 Békésmegyei tkptr. — Schwarcz Gábor (ordin.)
802 Szücs Gyuláné — Szücs Gyuláné csödtömege (p. resp.)
803 Viener Mária — Mándl Mór (ordin.)
804 Mándl Mór csödt. — özv. Viener Jakabné (p. resp.)
770 Mund H. és fiai — Reiner Lajos (cassatá)

Referent: *Gedeon László.*

- 683 Berár Juon — Adok Flore (ordin.)
606—711 Imre Józsefné — Kovács Mihály (ordin.)
771 Neidlinger G. és t. — Haner Árpád és neje, (a. s. f. p.)
797 Kelemen Gábor Berzeviczy Béla és neje (schimb.)
798 Nagel Adolf — Berzeviczy Béla és neje (a. s. f. p.)

686 A magyar orsz. tkptr. és tsai — Balogh Boldizsárné és társai a. s. f. p.

- 687 „ „ „ „ (a. s. f. p.)
731 Jakobovits Salamon Robotyin Tógyerné és tsai (a. s. f. p.)
739 Barna Feliceza — özv. Barna Györgyné (schimb.)
781 Fodor György és neje — Marozsán Miklós (cassatá.)

Referent: dr. *Marienescu Athanáz.*

- 796 Dr. Barabás Béla — Klein Ignáczné (p. resp.)
811 Blüh S. — Rosenbaum V. Vilmos (nimicită)
829 Berger Henrik és t. — Vinkler Jakab (p. resp.)
839 Kaufmann S. D. — Braun Hermann (a. s. f. p.)

Senatul criminal.

Referent: *Urbán Adolf.*

- 903 Ifj. Budai József és tsai sulyos t. sértés (a. s. f. p.)
1004 Pál János halált ok. t. sértés (p. resp.)
660 Alexander Zsigmondné lopás (schimbată)
703 Styir György lopás (p. resp.)
748 Bokse Juon 1804 XXXIII. t.-cz.-be ütköző kh. (a. s. f. p.)
887 Piroška Mihályné és t. sulyos testi sértés (cassatá)

Referent: *Poynár Dénes.*

- 695 Szokarán Péterné szül. Madin Éva gond. okozott emberölés (a. s. f. p.)
734 Barman Nika szánd. emberölés (a. s. f. p.)
750 Somogyi Károly és tsai halált ok sulyos t. s. (a. s. f. p.)
788 Vászi Ilie és tsai magánosok elleni erőszak (a. s. f. p.)
802 Alparán Jakab lopás (p. resp.)
803 Boros Gligor és tsai hatóság elleni erőszak (p. resp.)
839 Ifj. Bálint János és tsai lopás és orgazdaság (a. s. f. p.)
959 Ifj. Kavajos Imre és tsai rágalmasz (p. resp.)
1116 Dimb János család (a. s. f. p.)

Referent: *Polchy Mór.*

- 943 Csegő István és t. lopás (a. s. f. p.)
944 Budai János sulyos testi sértés (a. s. f. p.)
945 Koronkai István sulyos testi sértés (a. s. f. p.)
976 Jávorszky Janka és t. könnyü testi sértés (resp.)
1018 Betye Tódor hatóság elleni erőszak (a. s. f. p.)
702 Veisz Dávid kézi zálog. kölcs. ügylet elleni kh. (cass.)
765 Ifj. Drecsin Alexa és tsai sulyos t. s. (a. s. f. p.)
766 Özv. Kiss Mihályné és t. lopás (a. s. f. p.)
798 Kis Mihály rágalmasz (a. s. f. p.)
818 Onk Janka rágalmasz (p. resp.)
820 Ifj. Laczukó János sulyos testi sértés (p. resp.)
859 Anye Tógyer Granye lopás (a. s. f. p.)
868 Kun Márton közcsend elleni kh. (a. s. f. p.)

Referent: *Molnár Géza.*

- 804 Keresztesi Imre és tsai lopás stb. (a. s. f. p.)
849 Juon Vid hiv. hatalommal való visszaélés [a. s. f. p.]
878 Maxim Péter és tsa szándékos emberölés stb. (p. resp.)
819 Stern Arnoldné és t. jogtalan elsajátítás (p. a. p. r.)
845 Lupse filipné és t. lopás stb. (a. s. f. p.)
847 Kocze János és t. lopás (a. s. f. p.)
885 Tát Luiza lopás (a. s. f. p.)
921 Gála János sulyos testi sértés (a. s. f. p.)
922 Tóth Ferencz lopás (cass.)

Referent: *Erdély Endre.*

- 898 Argyelán Simon és tsai hamis tanuzás (a. s. f. p.)
946 Dregoj Juon gondtl. ok. s. t. s. (cass.)
947 Mátyás Sándor lopás (a. s. f. p.)
948 Zemplényi Imre család (parte respinsă)
981 Lehoczki Lajosné becsületsértés (respinsă)
987 Sz. Tóth Gergely és társai könnyü testi sértés, magánlak és becsületsértés (schimbată)
1073 Titi Károly és tsa lopás (cassatá)
1077 Hajdu Ferencz Jogtalan elsajátítás (a. s. f. p.)

Referent: *Nagy Ferencz.*

- 872 Guba Sándor lopás (a. s. f. p.)
873 Petrus Anna gondtl. ok. emberölés (schimbată)
910 Brage Györgyné sulyos testi sértés (a. s. f. p.)
930 Gyere Tódor lopás (p. resp.)
931 Barb Remusz és tsai könnyü testi sértés (p. resp.)
942 Szücs Mitru és t. szem. szab. megs. (p. resp.)
890 Tyarbe György becsületsértés (p. resp.)
933 Ganga Filipné és tsai sulyos testi sértés (p. resp.)
963 Laszk Simeon, sulyos testi sértés (schimbată.)